

Lyndon LaRouche: At tolerere Obama og Hillary bringer blodsudgydelse og krig

Leder fra LaRouchePAC, 1. november, 2016 – Data fra opinionsundersøgelser viser, at vælgere i de afgørende svingstater i overvældende grad støtter Glass-Steagall og andre metoder til at bryde de store Wall Street-banker op. Ifølge en opinionsundersøgelse, foretaget af Lake Research Partners, ønsker 70 % af vælgerne i Florida, Pennsylvania, Missouri og Ohio en genindførelse af Glass-Steagall nu. Opinionsundersøgelsen konkluderede, »Den offentlige frustration over Wall Streets hensynsløshed og grådighed er stor og går på tværs af det politiske spektrum. Uanset, hvem, der vinder dette valg, så bør han/hun højt prioritere at gøre dette oprør til en reel forandring.«

Tirsdag tog Lyndon LaRouche dette argument til dets logiske konklusion: Alt dette had er i realiteten rettet mod præsident Obama, hvis katastrofale politik har bragt os helt frem til denne eksistentielle krise. Hillary Clinton er en forlængelse og en fortsættelse af denne Obama-politik; beskyttelse af Wall Street; passivitet i forhold til en landsomspændende epidemi af ulovlige medikamenter (narkotiske stoffer); en fortsættelse i det uendelige af udenlandske krige, der koster skattebetalerne billioner af dollars; den totale ødelæggelse af det amerikanske sundhedssystem under Obamacare; en dæmonisering af Rusland, der driver os hen imod en atomar Tredje Verdenskrig.

Et oprigtigt valg den 8. nov. vil vise dette had til Obama og til alt, han har gjort mod USA på vegne af sine britiske herrer. Britiske interesser har styret Obama fra den første dag, han gik ind i politik. Hillary Clinton ødelagde sig selv gennem sin kapitulation til Obama, og det er grunden til, at

hun er forhadet. Ethvert forsøg på at skjule dette på valgdagen, vil føre til blodsudgydelse.

Dette er dødelig alvor. Vi konfronteres ikke alene med udsigten til national blodsudgydelse, men også med den reelle mulighed for krig. Vi befinder os allerede på randen af Tredje Verdenskrig pga. Obamas politik med at provokere Rusland, en politik, som Hillary Clinton har udviklet til en endnu mere obskøn yderlighed.

*Foto: Præsident Obama rådslår med udenrigsminister Clinton under NATO-topmødet i Strasbourg, Frankrig, i april 2009.
(Foto: Pete Souza)*

**Nordisk Råds møde:
Interview med islandsk
parlamentsmedlem Steingrímur
J. Sigfússon:
for Glass/Steagall-
bankopdeling;
tager afstand fra
konfrontationspolitikken mod**

Rusland

Den 1. november, 2016, lavede *EIR*-Danmark det følgende interview (lydfil 2) med Steingrímur J. Sigfússon, medlem af det islandske Althingi – parlament – for Den Venstresocialistiske Grønne Gruppe, som han har stiftet og er formand for; han er desuden tidligere finansminister og nuværende formand for Nordisk Råds Venstresocialistiske Grønne Gruppe. Interviewet fandt sted efter, at Nordisk Råd, der holder en samling i København, holdt en pressekonference med præsidenten og vicepræsidenten og alle gruppelederne. *EIR* stillede det første spørgsmål under pressekonferencen (lydfil 1), der blev besvaret af folketingsmedlem Henrik Dam Kristensen (S), som er formand for samlingen.

Spørgsmål og svar ved pressekonferencen med Nordisk Råds præsident Henrik Dam Kristensen, vicepræsidenten og partigruppeformænd (inkl. Steingrímur J. Sigfússon, formanden for Venstre-Grøn gruppen):

EIR-interview med Steingrímur J. Sigfússon lige efter pressekonferencen:

Hillarys plan for regimeskift

i Syrien betyder atomkrig med Rusland

Leder fra LaRouchePAC, 31. oktober, 2016 – Én ting, som Donald Trump har ret i, er, at Hillary Clintons plan om at gennemtvinge en flyveforbudszone i Syrien og at prioritere »regimeskift« imod Assad frem for samarbejde med Rusland for at knuse ISIS, er en åbenbar og farlig vej til krig med Rusland, en krig, der hurtigt ville blive atomar.

Er amerikanere så demoraliserede og bange, at de ville ignorere denne ekstreme fare og tillade Hillary at blive præsident? Hillarys desperate respons i dag var at udgive en annonce, der sammenligner Trump med Barry Goldwater, der har kløe i fingeren for at trykke på knappen, på trods af Trumps gentagne opfordringer til at samarbejde med Rusland om at bekæmpe ISIS, og på trods af, at det står i åbenlys modstrid med hendes egne fejlslagne forsøg på at fremstille Trump som Putins naive fjols!

Den omskiftelige situation i USA blev eksemplificeret af udgivelsen af en meningsmåling i dag fra *ABC/Washington Post*, der viser, at Trump haler ind på Hillary nationalt og kun er 1 % bagefter. Den samme meningsmåling viste for kun en uge siden, at Trump var 12 % bag efter Hillary! Alt imens pressehistorierne kun peger på FBI-direktør James Comeys meddelelse om, at de vil genåbne undersøgelsen af Hillarys brud på loven om hemmeligholdelse i sin brug af e-mails, så er den uerklærede kendsgerning den, at Donald Trump den forgangne uge tog en skarp vending ved direkte at identificere Hillarys politik i Syrien som en sikker vej til krig med Rusland samtidig med, at han udtrykkeligt krævede genindførelsen af en version for det 21. århundredes Glass/Steagall-lov, indført af Roosevelt i 1933, og som adskiller spekulative og kommercielle banker.

Den advarsel om truslen om krig, der kommer fra Obama og hans klon Hillary, så vel som kravet om Glass-Steagall, erkendes begge internationalt, og især i den amerikanske Kongres, som spørgsmål, der er introduceret og tvunget ind på den nationale og internationale dagsorden af Lyndon LaRouche. Alt imens borgerne bestemt føler afsky for Hillarys nonchalante misbrug af klassificeret materiale, så har hun i langt højere grad miskrediteret sig selv gennem sin krigsmagervirksomhed og sin underdanighed over for Wall Street. Det er i denne henseende, at hendes svaghed er afsløret, både politisk og intellektuelt, samt moralsk.

Foto: Den russiske præsident Putin inspicerer nyt militærudstyr på den 393. Flyvebase.

NATO afviste forslag fra den finske præsident om overflyvning af Baltikum, afslører Putin

30. okt., 2016 – Under den åbne diskussion efter paneldiskussionen i Valdai-klubben, satte præsident Putin tingene på plads, efter at en af paneldeltagerne, tidligere finske præsident Tarja Halonen, rejste spørgsmålet om russiske flyvninger over Baltikum.

Putin fastslog, at det, NATO havde rapporteret som deres afvisning af »Putins forslag«, i realiteten var NATO's afvisning af et forslag, som han videreformidlede fra den finske præsident.

»Med hensyn til det, Tarja sagde om spørgsmålet om sikkerhed i området omkring Det baltiske Hav (Østersøen), må jeg minde jer om, at dette spørgsmål ikke kom frem på vores initiativ, men under mit besøg i Naantali, Finland, og på initiativ af hr. [Sauli] Niinisto, den finske præsident.

Grebet lige ud i luften anmodede han om, at russiske fly ikke flyver med deres transpondere[1] slået fra. For dem, der ikke er fortrolige med militære anliggender, kan jeg sige, at transpondere er instrumenter, der signalerer et flys lokalitet i luften. Hvis fly flyver med deres transpondere slået til, så øger det selvfølgelig sikkerheden i området over Det baltiske Hav. Det er sagens kendsgerninger. Jeg responderede dernæst omgående og bemærkede, at der for det første er langt flere flyvninger af NATO-fly i området, end af vore fly.

For det andet, så lovede jeg den finske præsident, at vi helt afgjort ville rejse dette spørgsmål med vore partnere ved det næstkommende Rusland/NATO Rådets møde. Jeg kan sige, at, det gjorde vi. Resultatet var, at vore NATO-partnere afviste Putins forslag, som de sagde. Men, dette har intet med Putin at gøre. De afviste det forslag, der var stillet af hr. Niinisto, Finlands præsident ... «

Putin tilføjede, at der var komplicerede, militære dimensioner, og at »det Russiske Forsvarsministerium fandt en løsning, men vore NATO-kolleger afviste det. Så vær så venlig at rette jeres spørgsmål til NATO-hovedkvarteret i Bruxelles«.

Foto: Et amerikanske militært kampfly deltager i en NATO-luftpatruljeringsmission i nærheden af Estland.

[1] En **transponder** er et stykke elektronisk udstyr der, når den modtager et kodet signal, svarer tilbage på en bestemt måde. Navnet er en sammentrækning af transmitter og responder, altså sender og svarer, reagerer.(wiki)

**RADIO SCHILLER den 31.
oktober 2016:**

**Valget i USA: Glass/Steagall-
bankopdeling og faren for 3.
verdenskrig
er nu blevet hovedtemaer**

Med formand Tom Gillesberg

**»Lad os bygge det Eurasiske
Tog for Fred imod truslen om
en Ny Verdenskrig«**

**Erklæring af Helga Zepp-
LaRouche og Jacques
Cheminade, 21. oktober, 2016**

*Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles
og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer*

vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøks.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

(På sidelinjen af Schiller Instituttets konference i Essen, Tyskland, den 21. oktober, 2016, om de fremtidsudsigter for Europa, som Kinas politik for den Nye Silkevej tilbyder, udstedte Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, og Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, følgende erklæring:)

På intet tidspunkt siden 1945 har verden været så tæt på en ny verdenskrig, der i dag ville blive en atomkrig. Men samtidig har mulighederne for at grundlægge en ny verdensorden for fred og udvikling imidlertid aldrig været så store.

Faren for krig kommer fra et forsøg fra de vestlige magters side på, for enhver pris at opretholde deres eneherredømme over verden, på trods af den kendsgerning, at de ikke har andet at tilbyde end krige og finansiell udplyndring. Det store håb kommer fra en fremvoksende gruppe af lande, Rusland, Kina, Indien og BRIKS, der kæmper for en verden, hvor alle har ret til fremskridt gennem udvikling inden for videnskab, avanceret teknologi og industri; en verden med fred og stabilitet, baseret på organisationen for international lov, der voksede frem af sejren over nazismen, og som er inkorporeret i FN's Charter.

Det eneste alternativ til politikken med Washington-konsensus, der har ført os frem til den nuværende krise, er Kinas forslag om projektet for den Nye Silkevej, som en politik for fred og samarbejde i hele verden. Dette projekt, som allerede er en realitet for de 70 lande, der er med i det, er det største projekt for industriel, økonomisk genrejsning, der nogen har

eksisteret på planeten, og som mobiliserer tæt ved \$1 billion til videnskabelig forskning og store infrastrukturprojekter i Eurasien, Latinamerika og Afrika.

Som patrioter og verdensborgere i traditionen efter de Gaulles og Adenauers Fædrelandenes og projekternes Europa, appellerer vi til vore regeringer om omgående at tilslutte sig disse fremvoksende magters indsats, og at kræve af USA og Storbritannien, at de begraver Imperiets stridsøks.

Vi bør omgående positivt respondere til tre store projekter, der foreslås, og som alle befinder sig inden for vor rækkevidde og direkte vedrører vore nationale interesser:

1. Frankrig og Tyskland må, sammen med Kina, påbegynde konstruktionen af Silkevejens godstog for fremtiden, der kommer fra Kina og forgrener sig ud til forskellige lande i Europa. Der eksisterer allerede konvojer, men de har store vanskeligheder med at krydse alle grænser. Vi må nu forudse et Silkevejstog, der kører i et eurasisk kontinent, der 30 år frem i tiden vil være lige så udviklet, som Kina er i dag. Denne jernbanelinje, der kører på enkeltstandard-enhedsspor, og som møder minimale grænsekontroller, må, i traditionen efter Lincolns Transkontinentale Jernbane og den Transsibiriske Jernbane, være en trans-eurasisk jernbane, bygget af Fædrelandenes og projekternes Europa. Det vil blive nødvendigt, at Kina, Rusland og alle de andre lande, som toget kører igennem, indgår en aftale.
2. Frankrig og Tyskland må respondere til Kinas og Ruslands indsats for at bringe de mellemøstlige ødelæggelseskrige, der er anstiftet af de vestlige magter, til en afslutning, og for at påbegynde genopbygningen. Denne politik er ikke alene den eneste, humane respons til ikke alene den forfatning, disse lande befinder sig i, men også til den stadigt voksende strøm af immigranter til vore lande.

3. Frankrig og Tyskland må arbejde hen imod store fællesprojekter med Kina og Afrika. En fælles rammeaftale til dette formål blev allerede underskrevet af Frankrig og Kina den 30. juni, 2015. Prioriteringen må være infrastrukturprojekter i stor skala: dæmninger, jernbaner og energi, inklusive kernekraft.

Når de vestlige eliter ikke har nogen anden politik end den, at gennemtvinge brutale nedskæringer over befolkninger for at redde en finansverden, der har været død siden krisen i 2008; når den eneste måde, hvorpå vesten kan opretholde sit eneherredømme, er gennem deployering eller tolerance af blodige nazister i Ukraine og grusomme jihadister i Mellemøsten, kan vi med Kina klart sige, at, dersom Vesten ønsker at bevare Himlens mandat til at regere, må den forandre sig.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Tysklands Conrad Adenauer og Frankrigs Charles de Gaulle mødes i Paris i september, 1963.

Obamas krige i Mellemøsten forårsager udbredt lidelse i civilbefolkningen

26. okt., 2016 – Den selvretfærdige propagandastorm, der er blevet rettet imod Rusland og Syriens Bashar al-Assad-regering over den angiveligt tilfældige bombning af civile i det østlige Aleppo, har, måske endda med overlæg, haft den

virksomhed, at det har dækket over den udbredte lidelse i civilbefolkningen, der er et direkte resultat af præsident Obamas og hans britiske herrers politik for 'evindelig krig'. Et ukendt antal dødsfald blandt civile er ikke alene et resultat af den direkte virkning af våben, der kastes fra krigsfly og affyres fra artilleri, men også af krigens ødelæggelse af midlerne til opretholdelse af et normalt liv.

Syrien

Amnesty International har fremført, at Pentagon ikke tager tilstrækkeligt ansvar for de civile tab, som dets bombekampagne i Syrien forårsager. Ifølge *Washington Post* skønner Amnesty, at en række angreb fra september 2014 til juli 2016 dræbte omkring 300 civile.

»Det er vores opfattelse, at der har været langt flere civile dødsfald, end der findes oplysninger om«, sagde Neil Sammonds, en Syrien-efterforsker hos Amnesty. »For det meste ser det ikke ud, som om de har foretaget tilstrækkelige, grundige efterforskninger, så vi vil gerne forvisses om, at disse vil blive gennemført.« CENTCOM har fuldført 62 efterforskninger af angivelige, civile dødsfald og har konkluderet, at i alt 55 mennesker døde i disse angreb. »Det bekymrer Amnesty International, at CENTCOM i væsentlig grad synes at undervurdere den grad af skade på civile, som dets gennemførte operationer på civile mål har gjort«, sagde Amnesty.

Men at kaste bomber ned over civile er ikke den eneste måde, hvorpå man kan slå dem ihjel i krig. RT's Murad Gazdiev besøgte en cancerklinik for børn i Aleppo og fandt, at disse børn risikerer at dø udelukkende, fordi USA/EU-sanktionerne mod Syrien har gjort det umuligt for klinikken at få de former for medicin, som behandlingen af patienterne kræver. »Næsten alle de børn, der døde af cancer, døde pga. europæiske sanktioner. Vi anmoder den Europæiske Union og humanitære organisationer om at ophæve disse sanktioner og lade medicin

mod cancer komme ind, fordi børn lider«, sagde Mizzna al-Ulabi, en leder af Cancer Care Syria, til RT.

Irak

Selvfølgelig har det meste af nyhedsmediernes fokus i Irak, omkring den amerikanskledede kampagne for at genindtage Mosul, været på de grusomheder, som ISIS har begået mod civile. Men de kan muligvis blegne i sammenligning med det, USA foretager sig dér. Jürgen Todenhöfer, den tyske journalist, der er berømt for at have tilbragt flere uger i det ISIS-besatte Syrien i 2014-2015, skønner, i et vredt opslag på sin facebookside, at 15.000 civile i Mosul allerede er blevet dræbt pga. USA's bombning, som nu har været i over to år, og dog er verden, ligesom i Aleppo, tavs. Magtbalancen mellem ISIS-styrkerne i Mosul og den brogede hær af 90.000 tropper, bakket op af amerikansk luftstøtte, kan udgøre så meget som 100 til 1, eller endda 1000 til 1, siger han. Endnu ti tusinder af civile vil dø, siger han. Amerikanske bombardementer har allerede ødelagt forsyninger af elektricitet, gas og vand, såvel som også hospitaler og universiteter. Todenhöfer siger, at, siden 2014, er 50.000 civile blevet dræbt af USA's bombning i Irak (inklusive Mosul), og de byer, der tidligere er blevet »befriet« fra ISIS, ikke så meget er blevet befriet, som de er blevet ødelagt, med intet, som deres tidligere indvånere kan vende tilbage til.

Generalløjtnant Sergej Rudskov, chefen for den Russiske Generalstabs Afdeling for Hovedoperationer, talte i går om den amerikanske kampagne i Mosul i lignende vendinger.

»Vi kender til flere fakta om den amerikanskledede koalitions luftangreb imod beboelseskvarterer, skoler og andre civile infrastrukturbygninger, både i Mosul og i andre bebyggelser i Ninive-distriktet«, sagde Rudskov. »Alene i løbet af de seneste tre dage blev flere end 60 civile, inklusive børn, ofre for

disse luftangreb. Flere end 200 mennesker er blevet såret.« Den Amerikanske Centralkommando har hidtil blot responderet ved at bede russerne om mere information om disse specifikke dødsfald.

Yemen

I Yemen hærger hungersnød landet som et resultat af den amerikanskstøttede, saudiske krig imod det, der i forvejen var et af de fattigste lande i den arabiske verden. Reuters rapporterer om en 18-årig pige, der var svært underernæret, i Hodeida-havnebyen ved det Røde Hav, og som udelukkende overlever på en diet bestående af juice, mælk og te, iflg. hospitalspersonalet på det hospital, hvor hun ligger. »Hendes billede er en påmindelse om den humanitære krise i den Arabiske Halvø's fattigste land, hvor mindst 10.000 mennesker er blevet dræbt i kampe mellem den saudiskledede, arabiske koalition og den iranskledede houthi-bevægelse«, siger Reuters.

»Hungersnøden vokser hver dag, og folk har opbrugt alle deres overlevelsesstrategier. Millioner af mennesker kan ikke overleve uden hjælp udefra«, sagde Muhannad Hadi, Verdensfødevareprogrammets direktør for Mellemøsten og flere andre regioner, i går. Torben Due, VFP's Yemen-direktør, advarede om, at »en hel generation kunne blive invalideret af hungersnød«. Tidligere på året havde FN skønnet, at flere end 14 millioner mennesker, omkring halvdelen af landets befolkning, lider af hungersnød, inklusive 370.000 børn, der direkte trues af sultedød. Før krigen var Yemen for 90 % 's vedkommende afhængig af fødevareimport, men saudierne gennemtvang en økonomisk blokade mod landet, da krigen begyndte i marts 2015, en blokade, som skibe fra den amerikanske flåde har været med til at opretholde.

Foto: En yemenitisk mand i sorg ... (Reuters)

Frygt for atomkrig vokser i Europa og Rusland

27. okt., 2016 – En overbevisning om sandsynligheden for en atomkrig mellem NATO og Rusland er begyndt at vokse i Europa. En opinionsundersøgelse, udført af Forsa Instituttet i Tyskland, rapporterer Reuters, viser, at omkring en tredjedel af tyskere mener, at spændingerne mellem Rusland og Vesten over Ukraine, Krim og Syrien meget vel kunne bryde ud i en fuldt optrappet atomkrig. Forsa Instituttets undersøgelse fandt, at »især tilhængere af det yderste højrefløjsparti, Alternativ for Tyskland (AfD), var bekymrede, hvor 63 % af dem sagde til Forsa, at en krig kunne bryde ud. Henvend 41 % af de adspurgte sagde, at relationerne mellem Rusland og Vesten var dårlige, 51 % sagde, de ikke var gode og kun 6 % sagde, relationerne var gode«, sagde nyhedsrapporteringen.

Mary Dejevsky fra det britiske *Independant*, der deltog i og rapporterede fra Valdai Internationale Diskussionsklubs årlige konference i Sotji, Rusland, sagde i dag i sin rapport, at der i U.K. var båret ved til en frygt rettet mod Rusland, og at det nu er gået fra fasen for den Kolde Krig og over til en mulig varm krig. »Det er noget ganske andet; det er mere som et totalt sammenbrud af tillid, hvor regeringsfolk og dele af medierne næsten synes at opmuntre til den idé, at det nuværende Rusland er uansvarligt og uoverlagt i en grad, hvor de udløser en væbnet konflikt.«

Dejevsky bemærkede også, at hun, under sit ophold i Sotji, har indset, at frygt for krig også er fremherskende i Rusland. Hun skrev: »Men hovedindtrykket fra dette års møder, som omfattede lange sessioner med spørgsmål & svar med vicepremierminister Igor Shuvalov og udenrigsminister Sergej Lavrov ... er, at

russernes mistillid til Vesten på internationalt, politisk niveau, sjældent har været højere, og at en væbnet konflikt, ved et uheld eller tilsigtet, ses som en reel mulighed.«

Foreningen Russisk-Dansk Dialogs debatemøde "Vestlige opfattelser af Rusland" med journalist Jens Jørgen Nielsen og folketingsmedlem Marie Krarup fra Dansk Folkeparti. Plus RIKO's rapport: Hold vinduet åbent – en rapport om de kritiske tilstande i relationen mellem Rusland og Vesten

Foreningen Russisk-Dansk Dialog holdt et debatemøde den 27. oktober 2016 med temaet: "Vestlige opfattelser af Rusland".

Journalist, forfatter og historiker Jens Jørgen Nielsen og et medlem af det danske Folketing fra Dansk Folkeparti, Marie Krarup, deltog i arrangementet.

Se Jens Jørgen Nielsens powerpoint-præsentation og videooptagelsen af Marie Krarups tale nedenfor. Videoen med Jens Jørgen Nielsens tale kommer senere.

Her er et link til Marie Krarups tale.

Hold vinduet åbent – en rapport om de kritiske tilstande i relationen mellem Rusland og Vesten.

Udgivet af RIKO, Rådet for International Konfliktløsning, i samarbejde med bl. a. Jens Jørgen Nielsen.

Uddrag:

Hvorfor har vi [RIKO] skrevet denne rapport om Rusland?

De politiske relationer mellem Danmark og Rusland er de seneste år hvirvlet ind i en negativ spiral af voksende mistillid og en tiltagende fjendtliggørelse. Hvor Rusland efter Sovjetunionens opløsning ofte i vestlige medier og den generelle debat blev italesat som en partner i et fælles europæisk postkoldkrigsprojekt, har dette billede ændret sig markant. I dag præsenteres Rusland ofte som en aggressiv og faretruende stormagt i Europas periferi. En stormagt, der truer med at kaste kontinentet tilbage til Den Kolde Krigs geopolitiske rivalisering og derved forpurre visionerne om et helt og frit Europa i fredelig sameksistens.

Blandt sine institutionaliserede partnere har Danmark placeret sig tungt bag tilhængerne af en hardliner politik over for Rusland. Både i medierne og i den politiske debat har den dominerende attitude været at sætte hårdt mod hårdt. Dette er også det overordnede budskab i Peter Taksøe-Jensens rapport om dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik frem mod 2030, der blev offentliggjort i maj 2016. I rapporten identificerer Taksøe-Jensen en uforudsigelig vilje til at anvende militære midler hos Ruslands ledelse, og han opfordrer Danmark til at støtte en samlet, robust og principfast politik over for Rusland i NATO og EU.

Rapporten erkender, at Rusland på en række områder bør inddrages i et samarbejde, men dialogen med Moskva skal ubetinget ske ud fra en vestlig (militær) styrkeposition. Denne tilgang har imidlertid sit spejlbillede – med modsat fortegn - blandt Ruslands politiske elite, hvorved mulighederne for en konstruktiv dialog og øget samarbejde i realiteten er meget begrænsede. I Taksøe-Jensens rapport er grundholdningen således, at det vindue, der blev åbnet ved Den Kolde Krigs afslutning til gensidigt, gavnligt økonomisk og politisk samarbejde mellem Vesten og Rusland, nu er lukket.

Relationerne mellem Rusland og store dele af Danmarks partnere i NATO og EU er således i en kritisk tilstand, hvor parterne de seneste år har spillet sig selv op i hver sit ringhjørne. Denne udvikling besværliggør mulighederne for fredelige og politiske løsninger på deres uoverensstemmelser. Resultatet er en situation, hvor sanktioner, militær oprustning og dæmoniserende retorik stimulerer en gensidig politisk fjendtliggørelse.

RIKO stiller derfor spørgsmålet: skal man acceptere præmissen om, at vinduet til dialog og samarbejde med Rusland er lukket? Og i så fald, bør man så ikke forsøge at åbne det igen?

I nærværende rapport vil RIKO adressere den eksisterende konflikt med henblik på at stimulere en mere nuanceret politisk debat og dermed fremme konstruktive relationer mellem Rusland og Danmark samt vores partnere og undgå et unødvendigt våbenkapløb.

GDE Error: Requested URL is invalid

Jens Jørgen Nielsens slides fra mødet:





NATO's forsvarsministre mødes

om NATO-oprustning imod Rusland

26. okt., 2016 – NATO's forsvarsministre mødes i Bruxelles i dag, hvor de fuldfører planer om at forud-deployere 4.000 NATO-tropper i Polen og de tre baltiske stater. NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, fik det, i sin pressekonference fra i går, forud for mødet, til at lyde, som om NATO gjorde dette, fordi Rusland er flyttet ud til NATO's grænser, som om NATO altid havde været dér, hvor det nu er, og Rusland var den magt, der ekspanderede – hvilket selvfølgelig er udtryk for en særdeles selektiv læsning af historien.

»Vi har set en betydelig militæroprustning i Rusland hen over mange år, og forsvarsudgifterne er tredoblet i reelle tal, siden år 2000«, sagde han. »Dette har gjort det muligt for Rusland at investere i nye evner, i nye våbensystemer, at udføre flere øvelser og på signifikant vis øge deres militære evner. Kombineret med det faktum, at Rusland også har været villig til ikke alene at investere i deres Væbnede Styrker, men også til at bruge deres Væbnede Styrker imod naboer, som vi har set det i Krim, Ukraine – dette er grunden til, at NATO nu responderer, og dette er en del af et mønster, der har udløst en respons fra NATO.«

NATO har i de seneste år slået hårdt på sine medlemmer for at få dem til at forøge deres forsvarsudgifter, og nu, hvor dette endelig sker, »viser det, at NATO er i stand til at respondere, at NATO er i stand til at tilpasse sig et Rusland, der hævder sig mere, og til Ruslands forøgede militære tilstedeværelse tæt på vore grænser«, sagde Stoltenberg.

Stoltenberg sagde, at Ruslands nylige deployering af Iskander-missiler til Kaliningrad »er endnu et eksempel på en russisk militæroprustning tæt på NATO's grænser«, især eftersom de er dobbelt kapable. Så »selvfølgelig er vi bekymrede over

russernes militære oprustning tæt på NATO-grænser, og vi ser det østpå; men vi ser det også sydpå, i det østlige Middelhav og i Syrien, tæt på Tyrkiet, en NATO-allieret.«

De fire bataljoner skal ledes af USA, Tyskland, U.K. og Canada, men andre medlemmer, især Frankrig og Italien, forventes at stille tropper til rådighed til at udfylde bataljonerne, som vil blive støttet af NATO's hurtige indsatsstyrke på 40.000 tropper. I går meddelte U.K.'s forsvarsminister Michael Fallon, at U.K. vil sende 800 tropper til Estland, udstyret med Challenger 2 hovedkampvogne, Warrior kampvogne, samt droner.

»Dette er ikke blot en snubletråd. Dette er en seriøs, militær tilstedeværelse«, påstod han. Ikke direkte i Baltikum, men som en del af NATO's oprustning, vedtog det norske parlament i går deployeringen af 300 amerikanske marinesoldater til en base nær Trondheim, omkring 400 km nord for Oslo, hvor USA har haft hundreder af militære køretøjer forud-deployeret i grotter med aircondition i adskillige år.

Alt imens den baltiske strategi således går fremad, bemærker Reuters, at NATO har haft vanskeligheder ved at udvikle en lignende strategi for Sortehavet, som russerne stort set kontrollerer fra Krim. Rumænien, Bulgarien og Tyrkiet forventes snart at fremlægge en plan for at øge patruljerne fra flåden og flyvevåbnet i området, såvel som en multinational NATO-brigade i Rumænien, siger Reuters.

Foto: NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg under pressekonferencen den 26. okt., 2016 forud for forsvarsministtermødet den 27.-28. okt. i Bruxelles. (Foto: NATO)

http://www.nato.int/cps/en/natohq/opinions_136581.htm

Breve til redaktør af Washington Post reflekterer debat om Obamas sindssyge politik i Syrien

26. okt., 2016 – To breve til redaktøren, som er blevet udgivet i *Washington Post* den 25. okt., reflekterer den debat, der finder sted i og omkring Washington om Obama-administrationens sindssyge politik for Syrien.

Robert E. Hunter, en tidligere amerikansk ambassadør til NATO og tidligere embedsmand i det Nationale Sikkerhedsråd for Mellemøsten og Europa, responderede i sit brev til lederen i *WP* den 23. okt., skrevet af John Allen og Charles R. Lister, hvor de kræver, at USA's rolle i Syrien udvides betydeligt, inklusive at udføre målrettede angreb imod syriske militære faciliteter, gennemtvinge flere sanktioner mod Syrien og Rusland og intensivere en gennemgribende undersøgelse af oppositionsenheder, blandt andre ting.

Hunter advarer om, at de to forfattere »laver den samme afgørende fejl, som Obama-administrationen har lavet: de kom ikke med nogen realistisk plan for, hvad der ville ske i Syrien efter afsættelsen af præsident Bashar al-Assad«. Han påpeger, at hverken USA eller andre »foreslår forholdsregler til at beskytte alle de forskellige trosretninger i Syrien, inklusive alawitterne«. Uden dette »vil hr. Assad og hans folk fortsætte kampen«. Desuden, tilføjer han, vil den enkle »Assad må væk«-holdning alliere USA »med sunni-staters geopolitiske mål og fastholde det i den regionale sunni-shia-borgerkrig ...«

I den samme ånd advarer Robert R. DePetrìs fra organisationen

Defense Priorities om, at Allen og Lister bør erindres om, at Rusland har etableret en snubletråd i Syrien, »som, dersom den overskrides, automatisk fører til krig, og i atomalderen, med mulige terminale konsekvenser. Forfatterernes forholdsregler kan ikke undgå at udløse russernes snubletråd«, advarer han.

Defense Priorities siger i sin hensigtserklæring, at den som prioritet har at informere »borgere, ledere inden for tankegang og politiske beslutningstagere om betydningen af et stærkt, dynamisk militær – der anvendes på en mere klog og forsigtig måde for at beskytte Amerikas snævert definerede, nationale interesser – og for at promovere en realistisk, overordnet strategi, der prioriterer tilbageholdenhed, diplomati og frihandel for at sikre amerikansk sikkerhed«.

Amerikanerne må imødegå deres frygt; den uafklarede katastrofe kan overvindes

Leder fra LaRouchePAC, 26. oktober, 2016 – Erkendelsen af, at verden er på randen af verdenskrig, er nu ved at komme åbent til udtryk i den amerikanske og europæiske befolkning. Breve til avisredaktører skrider, at Obamas rænker for at optrappe krigen i Syrien vil bringe os i konflikt med Rusland. LaRouchePAC-aktivister på universitetsområder rapporterer, at studenter pludselig rejser børster, med angstelige diskussioner om truslen om krig. Selv Donald Trump, der vil bruge enhver mere eller mindre fornuftig, populistisk idé til

at fremme sin kampagne, har nu advaret om, at valget af Hillary Clinton, med hendes trusler om krig mod den syriske regering, vil antænde gnisten til »Tredje Verdenskrig«.

Borgerne er med rette bange. Obama fortsætter i embedet, trods det, at alt, hvad han har rørt ved, er brudt sammen: Obamacare er kollapsede i takt med, at forsikringsselskaberne dropper ud og præmierne stiger til tårnhøje niveauer, i nogle stater med næsten 100 %; Deutsche Bank og Italiens Monte dei Paschi er ved at kollapse i Europa, samt med smitten, der er klar til at ramme Wall Street, hvor Obamas obstruktion af Glass-Steagall har skabt en boble, der er langt større end den var ved sammenbruddet i 2008; narkotika truer nu med at ødelægge en generation af unge, alt imens præsidenten prædiker legalisering og »ingen retsforfølgelse« af banker, der er taget i hvidvaskning af narkopenge; og med Bush' og Obamas »uophørlige krige«, der nu truer med at blive til atomkrige.

Der er grund til at være bange. Begge kandidater har allerede vist sig at være totale fiaskoer, en kendsgerning, som næsten alle amerikanere og det meste af verden erkender. Men, insisterede LaRouche i dag, katastrofen kan afværges ved netop at fjerne Obama, før han kan trykke på knappen; og ved at gennemføre Glass-Steagall og et kreditsystem for udvikling efter Hamiltons principper – nu, før sammenbruddet af finanssystemet fører til kaos. Både det Republikanske og det Demokratiske Parti vedtog Glass-Steagall i deres valgplatform – ikke, fordi kandidaterne støttede det, men for at formilde de enorme understrømme i befolkningen, som er rasende over statens redning af Wall Street (bail-out), og som kræver, at spekulanterne nu afvises. I dag responderede Trump atter til det folkelige raseri og krævede gennemførelsen af en version af Glass-Steagall »for det 21. århundrede«.

For at opnå dette, må vi inspirere folk til at rejse sig og erklære, »Jeg nægter at være bange«. Det skete i september måned, da, på trods af, at Obama, Wall Street og saudierne kørte en frygtkampagne, det amerikanske folk fyrede op under

deres repræsentanter i Kongressen med henblik på at tilsidesætte Obamas veto af JASTA-loven, som giver ofre for de saudiskledede terrorangreb på USA den 11. september (2001) mulighed for at lægge sag an imod dem, der var ansvarlige i den saudiske regering og det saudiske kongehus.

I normale tider vil dagene efter et præsidentvalg være kendetegnet ved en forlænget pause, en 'afdragsfri' periode, mens den nye præsident udvælger en administration og formulerer en politik, og mens borgere tager mål af denne politik. Men dette er selvfølgelig ikke normale tider. Begge kandidater er så forhadte af befolkningen – der i de fleste tilfælde hader begge kandidater lige meget – og deres politik er så moralsk depraveret og morderisk, at dagen efter valget vil blive en dag med raseri, måske endda kaos. I endnu højere grad end før valget, vil der hos de fleste amerikanere findes en forudanelse om den fare, som konfronterer Amerika og verden. Den kendsgerning, at der kun findes én løsning – nemlig, at Obama fjernes, og **LaRouches uopsættelige love** gennemføres – vil ikke ændre sig på grund af valget, men vil være endnu mere indlysende og nødvendig.

I hele den næsten to år lange valgproces har der stort set været nul dækning af det faktum, at verden uden for det transatlantiske område er blevet transformeret, et spørgsmål, der nu aktivt diskuteres på Valdai Internationale Diskussionsklubs 13. årlige konference i Sotji, Rusland. BRIKS, den Nye Silkevejsproces og de nye internationale finansinstitutioner, der er etableret af Kina, Rusland og deres partnere på alle kontinenter, har bragt resten af verden sammen omkring et nyt paradigme for harmoni, udvikling af infrastruktur, samarbejde om rummet og en fælles front mod den terroristsvøbe, som er skabt af de amerikanske og britiske, ulovlige krige i Sydvestasien. Viden om dette nye paradigme, som **EIR-rapporten Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen** indfanger det, udgør den gnist, der behøves for at vende frygt og raseri til optimisme og kreativ tænkning, med henblik på at

bygge en fremtid for menneskeheden.

Vi har intet valg.

Foto: Præsident Franklin D. Roosevelt udsender sin første 'Fireside Chat' om bankkrisen, fra Det hvide Hus, Washington, D.C., 12. marts, 1933.

Obama svækkes hurtigt vs. Putin og Xi; Dét er atomtruslen

Leder fra LaRouchePAC, 26. oktober, 2016 – Er du virkelig rede til at sætte dit liv ind på, at Barack Obama ikke vil starte en krig med Rusland (eller Kina) i de tre måneder, han har tilbage? Den eneste måde at sikre, at han ikke gør, er en stærk, tværpolitisk mobilisering for at lukke ham ned, tvinge ham ud, og at begynde en hurtig genopbygning af vores ødelagte økonomi, baseret på Alexander Hamiltons principper. Det vil bringe Amerika ind i et produktivt, økonomisk samarbejde og samarbejde om rummet med de asiatiske magter, som Obama har forsøgt at provokere til krig.

Det er dette mål, og ikke de ynkelige kandidater, der konkurrerer om at efterfølge Obama i embedet, som bør være fokus for vores opmærksomhed. Det indlysende stærke pres på Obama fra det britiske monarkis og den allierede regerings Konservative Partis side, for at få en betydningsfuld gengældelsesaktion i Syrien imod Vladimir Putins succesfulde intervention dér, har sat kampe i gang i Obamas Hvide Hus over

krigspolitik.

Obama ønsker tydeligvis et opgør med Putin og har samme modvilje mod Kinas præsident Xi, men er ikke i stand til at gøre noget ved det, bortset fra krig, der hurtigt kan blive den, hvor der er »ingen overlevende«. Men han har rådgivere og medlemmer af kabinettet, og frem for alt briterne, der siger, at han skal »vove det«.

Putin, med stærk støtte fra Kina og Indien, har styringen mht. at bringe »evindelig krig« til en afslutning i Sydvestasien. Xis økonomiske »win-win«-politik har efterladt Obama uden nogen asiatiske allierede, hverken til handelskrig eller krig i det Sydkinesiske Hav.

Han nægter at tilslutte sig Putin eller Xi; hverken i fredsforhandlinger eller i bekæmpelse af terrorisme, eller i opbygning af nye infrastrukturkorridorer og udforskning af rummet.

Lyndon LaRouche opsummerede det eftertrykkeligt i dag: Putin og Xi, og især Putin, *har styringen* – med mindre Obama går til total krig med dem. Og Putin vil ikke tillade det at ske på den måde, som Obama tænker på. »Man kan ikke indgå kompromis med dette, eller tage afslappet på denne trussel – og der har været tale om en vis afslappelse i den henseende«, sagde LaRouche. »Luk Obama ned, for det er vi nødt til, for at redde nationen, for at redde verden.«

Erfarne kilder i Washington siger nu, at Obama er stærkt svækket af eksplosionen af Obamacare og hans fejlslagne Dodd/Frank-lovgivning, der er mislykkedes med at stoppe Wall Street bankernes konstante kriminelle adfærd. Hans præsidentskab markeres af konstante, mislykkede eller rent ud katastrofale krige. Narkotika- og selvmordsepidemier i Amerika har ramt 50 stater, og er blevet det overvejende problem i mange stater; Obama har – for nu at udtrykke det mildt – intet gjort for det.

Det er netop grunden til, at den farligste af de to, førende præsidentkandidater fortsat er Barack Obama. Tiden er ikke til at mildne presset på Obama netop nu, hvor hans »stræben efter sit eftermæle« kunne slå os ihjel.

Denne nations førsteprioritet er forsat en tværpolitisk bevægelse for at fjerne Obamas hænder fra amerikanske militærkapaciteter; og at tage ledelsen i en økonomisk genrejsning, gennem **Lyndon LaRouches »Fire Love«, baseret på Hamiltons principper.**

*Foto: Den russiske præsident Putin og den kinesiske præsident Xi under en diskussion den 15. oktober, i Benaulim, Indien.
[en.kremlin.ru]*

Obama er færdig – Det eneste, han kan gøre, er at starte en verdenskrig

Leder fra LaRouchePAC, 23. oktober, 2016 – Søndag fremkom Kina med den samme mening, som LaRouche i månedsvis har fremført – nemlig, at Obama er så afsløret og isoleret internationalt, at han er færdig politisk, men derfor også endnu mere farlig, idet hans eneste valgmulighed (bortset fra at træde tilbage) er at lancere en krig mod Rusland og Kina, en krig, som med sikkerhed ville betyde en atomar udslettelse af en stor del af menneskeslægten.

China Daily, som er det kinesiske lederskabs hovedmedie, havde søndag en leder om »sejladsfriheds«-provokationen fredag, hvor Obama og forsvarsminister Ash Carter sendte et krigsskib med styrede missiler gennem kinesiske vande, uden forudgående

advis, i nærheden af Kinas Xisha-øer (Paraceløer) i det Sydkinesiske Hav. Lederartiklen bemærker, at Filippinerne, under deres modige nye præsident Duterte, har afvist Obamas krigspolitik til fordel for samarbejde om udvikling med Kina. Ved at deployere krigsskibet, fortsætter lederartiklen, og hermed overtræde både kinesisk og international lov, »siger Obama til verden, at USA hverken kan tolerere et fredfyldt Sydkinesisk Hav, eller et fredeligt og stabilt asiatisk Stillehavsområde. Da USA ikke længere kan finde en marionet-ballademager, er det rasende Washington nødsaget til selv at skabe en forstyrrelse.«

Alt imens Kina fokuserer på de strategiske fiaskoer af Obamas krigspolitik, så udgør det økonomiske kollaps, skabt af Obamas mislykkede politik med at yde Wall Street kunstig støtte, i stedet for at opbygge realøkonomien, den anden gren af Obamas, samt af hans klon Hillarys Clintons, uafvendelige politiske undergang. Administrationen forsøger hektisk at udsætte det vestlige finanssystems krak til efter valget, ved at ignorere Deutsche Banks død, opløsningen af det italienske banksystem, virkningen af Brexit-valget og den »smitteeffekt«, som disse og andre krisepunkter har på Wall Street- og Londonbankerne. Men, hvad der er mere ildevarslende, så arbejder Obama på at starte en krig, før han forlader embedet, eller endda før valgdagen den 9. november – en krig over Syrien, Ukraine eller muligvis Korea; og en hvilken som helst af disse muligheder vil betyde krig med Rusland og Kina.

Krigens mål er ikke Ruslands eller Kinas mytiske »aggression«, men derimod det stik modsatte – nemlig den udviklingsproces, som allerede er sat i gang af Kina og Rusland, og som direkte bringer nationer i hele udviklingssektoren ind i et samarbejde omkring Kinas win-win Silkevejsudvikling, og som endda når helt ind i Europa, hvor det tilbyder de europiske nationer et alternativ til NATO's krige og deres økonomiers disintegration. For at fremme denne samarbejdsproces afholdt Schiller Instituttet i sidste weekend to konferencer, én i

Essen, Tyskland, og én i Lyon, Frankrig. Formålet med de to konferencer, der begge adresseredes af Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, er at bringe Tyskland og Frankrig tilbage til de Gaulle/Adenauer-traditionen, gennem samarbejde med Rusland og Kina. Essen og Lyon er europæiske hovedpunkter på Kinas Silkevejs-jernbanelinjer, som nu tjener til at udvide øst-vest handel og samarbejde. Konferencen bød på talere fra Kina, Mellemøsten og Europa, inklusive repræsentanter for institutioner fra industri, videnskab og ingeniørvidenskab, omhandlende det presserende behov for globalt samarbejde for at genrejse Europas og verdens økonomi. Kinesiske sange og Schuberts Lieder, der begge blev sunget af en kinesisk bel canto-sanger, og begge akkompagneret af klassiske, kinesiske instrumenter, anslog tonen for udveksling af kultur gennem Silkevejsprocessen.

Den samme proces finder sted i Manhattan, gennem Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, som bringer nationer sammen for sammen at konfrontere den verdenshistoriske opgave, som menneskeheden i dag står overfor – enten et samarbejde om at opbygge verden og knuse terroristsvøben, eller også et fald ned i global krig under Jordens aspirerende, nye imperieherrer. Obama og hans controllers er svage og afslørede – tiden er inde til at skubbe dem ud.

Foto: Krigsskibet USS Momsen, med styrede missiler, på afstand, det Sydkinesiske Hav, juli 2016. (Foto: Den amerikanske Flåde.)

Lyndon LaRouche om Filippinernes fremtid, nov. 2013.

Lyndon LaRouche: ... Først og fremmest er nøglen opbygning af økonomisk infrastruktur. Men hvordan skal dette forekomme? Vi er nu kommet til det punkt, hvor den største trussel mod menneskeheden er den umiddelbare trussel om en atomkrig, der stadig simrer derude. Atomkrig er det grundlæggende valg for krigsførelse blandt større nationer i dag, hvilket betyder, at hvis man tager de samlede våbensystemer og arten af våbensystemer, der står til rådighed til gennemførelse af generel krig, så har vi en situation, der har evnen til at udslette den menneskelige art, eller til at udrydde størstedelen af menneskeslægten. Derfor er tiden kommet, hvor målet må være at eliminere krigsførelse, fordi krigsførelse af enhver generel art er af en sådan natur.

(Uddrag af Specialrapport, der i sin helhed kan læses her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3508>)

Matthew Ogden: Før jeg stiller et sidste spørgsmål, som er vigtigt, vil jeg gerne understrege det, du netop sagde. For, hvis man ser på det oligarkiske principps historie, fra Zeus til Malthus, til Bertrand Russel og Prins Philip i dag, så er mantraet et satanisk mantra, bestående af krig, fattigdom, sult og sygdom. Og hvis man ser på alle de virkninger, som vi har fremlagt her i dag, så er hver eneste af disse virkninger forårsaget af denne sataniske tro på det oligarkiske system. Og som du gentagne gange har nævnt, som også her i aften, så var Den trojanske Krig det fremmeste eksempel på, hvordan dette folkemord har virket hele vejen ned gennem historien. Og der er en ting, som jeg mener, det er meget vigtigt, at folk indser, og det er, at dette er kendt! Som du sagde, at Cusa vidste det, men som enhver, der er bevidst om det oligarkiske

princips ondskab, vidste det, indbefattet, når man går helt tilbage til selveste Homer. Der er et episk digt, der blev forfattet som en slags »forløber« for Iliaden og Odysseen. Det hed Cypria og fortalte historien om de begivenheder, der førte til Ilion-krigene, der førte til Den trojanske Krig. Det beskriver, hvorfor Zeus besluttede at fremprovokere denne krig. Digtet siger:

»Der var en tid, hvor menneskenes utallige stammer, endskønt adspredte, undertrykte den storbarmede Jords overflade, og Zeus så det og forbarmede sig, og i hans vise hjerte besluttede han at befri Jorden, der nærer alt, for menneskene ved at forårsage en stor strid i Ilion-krigen, for at mængden af død måtte tømme verden. Og helten blev således dræbt i Troja, og Zeus' plan blev ført ud i livet.«

Så Zeus afsløres tillige her som en miljøforkæmper.[latter]

Lad mig stille det sidste spørgsmål: Dette kommer fra en prominent radiovært i Filippinerne, som også er en nær ven af vor organisation. Som man ved, så har der været en virkelig grusom tragedie i Filippinerne med virkningerne af Supertyfon Haiyan. Man skønner, at 10.000 mennesker er døde i kølvandet på denne storm; man har foreløbig fundet omkring 3-4.000 lig; ligposer ligger på rad og række i gaderne, og der er ikke tilstrækkelig med arbejdskraft til at begrave de døde. Så denne herre spørger, om Lyndon LaRouche vil kommentere den katastrofe, der er sket i denne nation i kølvandet på Supertyfon Haiyan, som afstedkommer massiv ødelæggelse, og hvis effekt blev meget værre pga. det drastiske underskud af national infrastruktur, der kunne håndtere sådanne naturkatastrofer. Han siger:

»Hr. LaRouche, De har haft et langvarigt og venskabeligt forhold til Filippinerne, men De har været meget kritisk over for manglen på lederskab der, siden Ferdinand Marcos blev væltet i 1986 af George Shultz og hans 'kammesjukker', og som har efterladt landet i en forarmet tilstand, ødelagt dets

atomkraftprogram, lukket dets industri ned og gjort en ende på dets program for selvforsyning med fødevarer med det resultat, at Filippinerne er udelukket fra den udvikling, der nu foregår i resten af Asien.»

Han spørger, hvordan du ser på vore forslag om et kreditsystem, store infrastrukturprojekter og en fusionsdrevet udvikling i Stillehavsområdet; hvordan disse forslag kan håndtere den aktuelle krise i Filippinerne og lignende kriser i fremtiden.

Lyndon LaRouche: Der er to aspekter til denne forudsætning. Først og fremmest er nøglen opbygning af økonomisk infrastruktur. Men hvordan skal dette forekomme? Vi er nu kommet til det punkt, hvor den største trussel mod menneskeheden er den umiddelbare trussel om en atomkrig, der stadig simrer derude. Atomkrig er det grundlæggende valg for krigsførelse blandt større nationer i dag, hvilket betyder, at hvis man tager de samlede våbensystemer og arten af våbensystemer, der står til rådighed til gennemførelse af generel krig, så har vi en situation, der har evnen til at udslette den menneskelige art, eller til at udrydde størstedelen af menneskeslægten. Derfor er tiden kommet, hvor målet må være at eliminere krigsførelse, fordi krigsførelse af enhver generel art er af en sådan natur. Det betyder to ting: Det betyder, at man må gøre sig klart, at der er et element i verdenssamfundet, som skaber sådanne krige, som vi f.eks. ser det i Syrien. Vi har set det i andre forbindelser. Krige stimuleres af imperiemagter, som f.eks. det såkaldte Britiske Imperium eller Det anglo-hollandske Imperium. Dette har været menneskeheden historie, at krig var et redskab til at ødelægge befolkninger, der ville være uafhængige og frie. Derfor står vi nu igen over for dette, men nu er det med termionukleare våben. Og kvantiteten og virkningen af termionukleare våben er af en sådan karakter, at man kan skønne, at det vil udslette praktisk talt et helt område af verden inden for halvanden time pga. den kapacitet, som findes

derude. Så tiden er kommet, hvor vi må sætte spørgsmålstegn ved selve spørgsmålet om krigsførelse, ikke, fordi vi er pacifister, men fordi vi er imod denne form for krigsførelse! Vi må derfor mobilisere os selv på denne baggrund. Vi må stoppe denne manipulation, hvor man opildner til mindre krige og udbreder dem, som vi så det i Irak-krigen, den seneste Irak-krig – som var fuldstændig unødvendig! Tony Blairs gave til hele regionen! Der var ingen grund, overhovedet ingen grund, til at starte den krig! Men på det tidspunkt havde vi en præsident Bush, og præsidenter fra Bush-ligaen er ikke noget godt at have om sig på sin egen grund, de bør anbringes et andet sted. Så vi er altså gået ind i en sådan fase. Obama – falske krige! Alle mulige slags falske krige, massedrab, alle den slags ting! Vi har ikke noget reelt behov for krig. Der kan være tilfælde, hvor tvang må gennemføres, men der er forskellige måder at håndtere det på. Men der er sket det, at disse befolkninger er blevet fordærvet af et instinkt for krig, hvor det ikke er nødvendigt. Det, der er nødvendigt, er den form for programmer, som forhindrer dette, og det, vi må gøre, er faktisk at benytte et af de store våben, som er til vor rådighed, det store, psykologiske våben, vi har til rådighed, og det er Mars og udviklingen af forsvarssystemer imod ubehagelige asteroider, der med et slag kunne udslette hele den menneskelige befolkning. Så vi har derfor masser af ting, som vi kan gøre. Men det væsentligste er, at vi må opdrage menneskeheden: Det, vi må gøre, er at tage førende nationer i verden i dag, eller dele af disse nationer, som erkender, hvad atomkrig er, i særdeleshed i det foreliggende tilfælde, hvor vi netop nu står på randen af den. Potentialitet er til stede. Derfor må vi stoppe det, hvilket betyder, at vi må have nye mål, hvilket først og fremmest betyder højteknologi – meget høj teknologi. Fusionsforskning har, siden begyndelsen af 1970'erne, været det foretrukne valg som drivkraft for fremskridt i verden! Netop nu er dette, for vor egen del, hvad vi vil have! Vi behøver det i Stillehavsområdet, nu! For, med den forfærdelige tilstand i det transatlantiske område, som vi også ser i vort eget land,

der i vid udstrækning er ødelagt, har vi ødelagt en stor del af vor evne til at leve! Ikke blot til at leve, men evnen til at leve! Derfor er tiden kommet, hvor vi må skabe en ny alliance blandt nationer. Og jeg mener, at det kan gøres, hvis USA vil skaffe sig af med dette problem, som vi har i selve USA nu. Jeg mener, at vi kan få denne aftale på plads. Rusland har udtrykt interesse; andre nationer er kommet med lignende tilkendegivelser. Tiden er kommet til at gøre en ende på denne form for krigsførelse! Politiaktioner, som er nødvendige – fint, det er én ting. Men krig skal vi forhindre, for seriøs krig er atomkrig, og atomkrig har potentialet til at udslette den menneskelige art. Derfor er tiden kommet for menneskeslægten til at vågne op og tage chancen for at overleve. Der er nogle meget specifikke ting, som vi må gøre for at gennemføre dette, denne politik. Men jeg mener, at vi nu har – med de former for alliancer, der dukker op som forsvar, den form for afsky, der gennemtrænger hele verden på grund af det, som Obama er blevet repræsentant for, [så mener jeg,] at verden for en stor del er parat, pga. af tilstrækkelig indflydelse fra nationer i verden, til at gøre en ende på denne rædselsudvikling. Og hvis vi kan finde den rette måde at tænke på det, vil vi være i stand til at bringe suveræne nationer, som stadig er suveræne – for suverænitet er meget vigtigt; for man er nødt til at integrere folkets personlighed i arrangementerne. Man kan ikke have, at der kommer nogen, som er en konge eller sådan noget, og siger »nu er I mine undersåtter«. Det er ikke sådan, man opbygger nationer. Men hvis vi har nationerne, så vil nationernes ledere erkende, hvad deres interesse er, og finde deres fælles mål – det behøver ikke at være identiske mål, men det skal være fælles mål – hvis vi gør dette, kan vi redde civilisationen. Og så er der også den anden side af dette billede: Når vi først har fået fat i idéen, blandt tilstrækkeligt med mennesker blandt tilstrækkeligt med nationer, at tiden er kommet til at gøre præcis dette, og jeg tror nu, som vi ser det på gaden så at sige, at Obama er ved at gå ned; hvorvidt det bliver permanent og endegyldigt eller

ej, ved vi ikke endnu, men Obama er nu tilsyneladende dømt til politisk undergang. Og folk er i stigende grad parat til at smide ham ud af embedet og ikke vente på ceremonierne. Under disse betingelser har vi måske nået et punkt, hvor graden af lidelse i det transatlantiske område nu, såvel som i vor egen og i andre nationer, er af en sådan art, at vi sandsynligvis vil kunne nå frem til en sådan aftale. Rusland er parat til det, Kina er parat til det, Indien er sandsynligvis parat til det, og så fremdeles. Så villigheden til at gøre dette, hvis de kan forsikres om, at det er en sikker mulighed, der nu foreligger pga. omstændighederne. Vi må ændre de omstændigheder, der fremmer dette til at blive til den virkelige hensigt om at gøre dette. Og vi har nået det tidspunkt, hvor dette praktisk talt, i en praktisk betydning, er indlysende. Den store forhindring er den grønne politik. Den grønne politik er den trojanske politik, det er den oligarkiske politik. Det er en politik for at gøre folk dumme – og meget sultne og døende! Så vi må simpelthen forstå, blandt ledende personer i verden, at disse galninge, der oppisker til at denne blodsudgydelse og ballade og nonsens, at disse galninge bør dæmpes lidt ned! Og mentalt sunde mennesker i nationer, der er klar over, hvad problemet er, hvad faren består i; der findes ikke en nation på planeten, der ikke er truet i dag, truet hovedsageligt af denne form for overvejelser! Vi må få nogle seriøse mennesker til at indse, at vort mål ikke er krig med en eller anden nation. Vort projekt går ud på at redde os fra store genstande, der svæver rundt i rummet, og som med et slag, hvis de ramte vor planet, ville slå os alle ihjel. Det er vor fjende! Mars – jeg anbefaler slet ikke, at folk skal tage til Mars, jeg mener, at det er en fjollet idé. Det er en antikveret idé. Hvorfor skulle man gøre det? Vi kan, i en mere eller mindre nær fremtid, hvis vi gør dette, anbringe instrumenter på Mars; vi kan kontrollere, hvad der foregår på Mars' overflade. Vi kan udvikle de teknologier, som er inden for rækkevidde, til at gøre dette. Vi kan således bruge Mars som et af de steder, hvorfra vi kan kontrollere rummet inden for Solsystemet med

henblik på at beskytte os imod ankomsten af store objekter, som kan ødelægge vor planet. Forsvaret af vor planet er det, der står på spil. Og det betyder altså ikke, at vi skal ud og finde en anden planet at slå ihjel. Det betyder, at vi skal stoppe disse trusler, som allerede er indbygget i vor del af Solsystemet, og forberede et forsvar mod dem. Desuden skal mennesket udvide fremtiden, fra at leve på denne planet og til at håndtere en del af Solsystemet. Vi kommer i berøring med hele Solsystemet i vor levetid, dog ikke specifikt i min; men vi kan, lad os sige inden for Mars' rækkevidde, og så fremdeles, inden for denne rækkevidde af Solsystemets rum bør og kan vi udvikle systemer, som vi kontrollerer fra Jorden, som vil udgøre midler til at opnå et mål. Mennesket vil ikke længere tænke på sig selv som jordboere; de vil tænke på sig selv som folk, der lever på Jorden, er født på Jorden, men som håndterer en betydelig del af Solsystemets territorium. Og dette bør være vort mål.«

(Foto, dette indlæg: I Filippinerne anslås tyfonen Haiyan, der ramte landet den 2. november, 2013, at have påvirket mindst to millioner mennesker og dræbt op imod 10.000.)

»Atom-Ash« Carter har udvidet Obamas atomkrigstrussel i Asien dramatisk

20. okt., 2016 – Under et »2+2«-møde i Washington onsdag mellem de amerikanske og sydkoreanske forsvars- og udenrigsministre, annoncerede Obama-administrationen en betydelig optrapning i atomkrigstruslen mod Kina og Rusland i Asien, under dække af enorme over-kill-forberedelser imod

Nordkorea. Ifølge Voice of America onsdag, der citerede kilder i forsvaret og diplomatiet, annoncerede de to nationer lanceringen af forhandlinger om »udvidet afskrækkelse« imod Nordkorea.

»USA overvejer en permanent deployering på sine baser i Sydkorea af B-1B- og B-52-bombefly, der kan medbringe atomvåben, F-22 Stealth-kampfly, samt atomdrevne ubåde«, sagde VOA.

Mødet etablerede en gruppe på højt niveau for »Strategi for Udvidet Afskrækkelse og Konsultation«, ledsaget af »usædvanligt åbenhjertige, offentlige kommentarer fra de amerikanske hhv. forsvars- og udenrigsministre, om muligheden af en atomkrig, der indledes af Pyongyang på den Koreanske Halvø«, sagde VOA.

Dette må fortolkes som et gennemskueligt påskud til at stramme atomvåben-ringen omkring Kina og Russisk Fjernøsten, eftersom en overvældende respons på et nordkoreansk angreb ikke ville kræve sådanne deployeringer, lige så vel som, at deployeringen af THAAD er rettet, ikke mod Nordkorea, men mod Kina og Rusland.

»Enhver anvendelse af atomvåben vil blive mødt med en overvældende og effektiv respons«, brasede det ud af forsvarsminister Ash Carter, der tilføjede, at Sydkoreas sikkerhed bliver garanteret af »det fulde spektrum af amerikanske forsvarsevner«, hvilket vil sige atomvåben.

Sydkorea var repræsenteret ved mødet af forsvarsminister Han Min-koo og udenrigsminister Yun Byung-se. Yun sagde, Pyongyang nærmer sig »slutfasen af atombevæbning«, hvilket tvinger USA og Sydkorea til at bruge »alle instrumenterne i værktøjskassen« for at forsvare sig og få nordkoreanerne til at »føle panikken krybe ind under huden«. Han sagde dernæst, at Nordkoreas atomvåben og atommissiler er lig med »en dolk mod vore struber«.

Udeladt af diskussionerne var den kendsgerning, som anerkendes af næsten alle, at Obamas Korea-politik, kendt som »strategisk tålmodighed«, totalt er mislykkedes mht. at afslutte det nordkoreanske atomvåbenprogram – hvilket rent faktisk var hensigten. Ved at lade Nordkorea udvikle atomvåben, gennem en afvisning af at forhandle med dem, har Obama nu fået sit påskud til at forberede krig med Kina.

Kilder i Seoul sagde til *EIR*, at landet flød over med rygter, baseret på den aktuelle intense diskussionsrunde om en amerikansk militæropbygning i området, om, at Obama ønsker at »halshugge« Nordkorea inden sin embedstids udløb.

VOA bemærker, at nogle analytikere erkender, at de atomare affyringssystemer, som deployeres til Sydkorea, ikke giver nogen mening mht. Nordkorea.

»Jeg kan ikke se, hvad man skal med B-52'ere og B-1'ere på halvøen. Det placerer dem inden for rækkevidde af de nordkoreanske kortrækkende missiler og gør dem således mere udsatte, end hvis de var forblevet på [Guam]. De kan flyve til Korea på nogle få timer«, sagde professor i internationale relationer ved Troy Universitetet, Daniel Pinkston, forfatter af »Det nordkoreanske ballistiske missilprogram«. At udstationere sådanne fly og THAAD på den Koreanske Halvø ville være årsag til, at Kina »blev ekstremt oprørt« og til, at regeringsfolk i Pyongyang og Beijing skønnede, at denne fremskudte deployering af sådanne aktiver har til hensigt at afskrække kineserne, sagde Pinkston til VOA.

Carters barske henvisning til en atomar gengældelse forventes at rejse alvorlig tvivl om atomvåben-optionen, sagde Tara O fra CSIS, en pensioneret amerikansk oberstløjtnant i Flyvevåbnet. »Nogen må træffe en beslutning om, hvad en acceptabel pris ville være, hvis vi skal udføre noget som helst ud over retorik«, sagde O til VOA.

Rusland forbereder befolkningen på mulig krig

16. okt., 2016 – Hvis forbryderne og tåberne i Obama-administrationen bedrager sig selv med troen på, at de kan fortsætte med at true og provokere Rusland uden, at det får konsekvenser, så indtager den russiske regering et ganske andet standpunkt. ABC News rapporterede den 15. okt., at den russiske regering er i gang med aktivt at forberede det russiske folk på en mulig krig. I løbet af de seneste dage har russiske statsmedier advaret om faren for atomkrig, og en NTV nyhedsudsendelse tog seerne med på en rundvisning i atomkrigsbunkere i Moskva. TV-vært Evgenij Kiseljov rapporterede, at tre russiske missilfregatter er en route til Syrien for at imødegå en potentiel, amerikansk bombekampagne. I begyndelsen af oktober iscenesatte den russiske regering civile forsvarsøvelser over hele nationen og udførte samtidigt tre prøveaffyringer af interkontinentale ballistiske missiler – to ubådsbaserede og én landbaseret.

**Obama opgraderer sin
afsindige 'brændte jords
politik'**

mht. amerikansk-russiske relationer

15. okt., 2016 – Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova sagde ligeud den 13. oktober, at »den afgående amerikanske administration har forfulgt en 'brændt jords politik' mht. de bilaterale relationer«, en karakteristik, der fortsat bekræftes af det seneste vanvid, der kommer fra Obama-administrationen.

I et interview med NBC's »Mød pressen« den 14. okt., som vil blive udsendt i morgen, sagde den amerikanske vicepræsident Joe Biden, at »vi vil sende et budskab« til den russiske præsident Vladimir Putin, og at »det bliver på et tidspunkt, vi vælger, og under omstændigheder, hvor det vil få størst virkning«, iflg. uddrag af interviewet, som er offentliggjort af NBC. Da Biden blev spurgt, om den amerikanske offentlighed vil vide, at et budskab er blevet sendt, sagde han, »det håber jeg ikke«. Biden sagde også, at han ikke er bekymret for, at amerikanere vil stille spørgsmålstejn ved resultatet af afstemningen den 8. november, fordi Rusland ikke har evnen til »fundamentalt at påvirke valget«.

En trykt nyhed, der blev publiceret af NBC den 14. okt., fylder billedet bag Bidens trusler ud, under overskriften, »CIA forbereder et muligt cyberangreb imod Rusland«. NBC's eksklusive rapport citerer unavngivne amerikanske efterretningsfolk, der siger, at »Obama-administrationen overvejer en hemmelig cyberaktion imod Rusland som gengældelse for angivelig russisk indblanding i det amerikanske præsidentvalg«. (Bemærk, som Zakharova også sagde, at man ikke har forelagt nogen beviser på, at Rusland skulle stå bag et hackerangreb mod det Demokratiske Parti og Hillary Clintons computere.)

NBC rapporterer, at CIA har fået til opgave at forberede

muligheder for vidtrækkende, hemmelige cyber-operationer, der har til hensigt at »sætte i forlegenhed« og »chikanere« lederskabet i Kreml. De hev pensionerede admiral James Stavridis frem for at sige, at USA kunne »afsløre Putins og hans associeredes finansielle affærer«, inkl. pengeoverførsler til offshore-konti.

Dernæst nævner NBC-historien to tidligere CIA-ansatte, der hælder en spand koldt vand ud over hele den vanvittige plan. De fortalte NBC, at Det Hvide Hus har en lang historie for at give CIA opgaver med at forberede sådanne muligheder, men hver gang er de blevet opgivet. »Hvis man har til hensigt at bryde ind i deres netværk, så kan vi gøre det, men spørgsmålet bliver så, at de kan gøre værre ting mod os på andre områder.« De tilføjer: »Ingen af mulighederne var særlig gode, og vi mente heller ikke, at nogen af dem ville være særligt effektive ... vil man have Barack Obama til at udstede ugyldige checks?« Tidligere vicedirektør for CIA, Mike Morell, tilføjede: »Fysiske angreb mod netværk er ikke noget, USA ønsker at gøre, for vi ønsker ikke at skabe præcedens for, at andre lande gør det samme, inkl. imod os.«

Moskva: USA forfølger 'den brændte jords politik' mht. amerikansk-russiske relationer

14. okt., 2016 – Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, anklagede i går under sin ugentlige briefing USA for at makulere de amerikansk-

russiske relationer.

»Det er med beklagelse, at vi ser Washington fortsætte med at forværre de russisk-amerikanske relationer«, sagde hun. »Vi hører, på næsten daglig basis, trusler om at udvide sanktioner og ligeledes om appeller til det internationale samfund om at følge trop«. Hun bemærkede, »Pentagon har været i gang med at opbygge sin militære tilstedeværelse langs de russiske grænser«, og »russofobisk propaganda fra nogle af de allerhøjst placerede regeringseksponenter går langt ud over det sædvanlige«. Faktisk »er der mere tale om utilslørede løgne end propaganda«, sagde hun. »Det, vi dagligt hører, om f.eks. russiske hackere, som ingen har set, men som alle allerede kender in absentia.«

»Vi har en voksende fornemmelse af, at den afgående amerikanske administration har forfulgt en 'brændt jords politik' i de bilaterale relationer«, fortsatte Zakharova. »Dette er en farlig politik, der kunne få ødelæggende konsekvenser for international stabilitet og ikke har store chancer for at frembringe nogen positiv forandring. Hvorom alting er, så bør ingen, det være sig det nuværende, amerikanske lederskab eller den forestående administration, ligge under for den illusion, at Rusland bøjer sig for pres. Den nye administration vil forhåbentlig vise sig at være mere intelligent end dens forgænger.«

Den tyrkiske vicepremierminister, Numan Kurtulmus, er tilsyneladende også meget bekymret over, hvor de amerikansk-russiske relationer er på vej hen. I et interview onsdag med *Anadolou* advarede han om, at »stedfortræderkrigene« i Mellemøsten mellem USA og Rusland kunne betyde en genopdukken af global konflikt mellem de to koldkrigs-supermagter. Krigen i Syrien er på randen til at blive en »mere udbredt regional krig«, sagde han. »Hvis denne stedfortræderkrig fortsætter, efter dette, så lad mig sige det klart, at Amerika og Rusland vil komme til et punkt, hvor de er i krig.«

Obama sammenkalder til møde i det Nationale Sikkerhedsråd for at planlægge næste træk i Syrien

14. okt., 2016 – Kilder i Washington har bekræftet rapporteringer om, at præsident Obama har sammenkaldt til et møde i det Nationale Sikkerhedsråd for at høre, hvilke muligheder, der er for en politik i Syrien, i lyset af de syrisk-russiske militære operationer for at udslette oprørernes sidste bastion i Aleppo. I generelle træk er fire muligheder blevet forberedt: En flyveforbudszone, en sikkerhedszone, en bombekampagne for at udslette det syriske luftvåben samt en udvidet bevæbning af de »undersøgte« syriske oprørsgrupper. Ifølge en kilde skulle der være stærk opposition mod at bombe det syriske luftvåben, fordi det med næsten usvigelig sikkerhed ville eskalere til en direkte konflikt med Rusland.

Blandt mulighederne for at bevæbne de syriske oprørere er der en vifte af muligheder, lige fra ekstremt restriktiv bevæbning, der fokuserer på de kurdiske kæmpere i den Syriske Demokratiske Styrke (YPG for det meste), og til en langt mere bred bevæbning af oprørsstyrker, der er integreret i nogle af hardcore salafist-grupperingerne.

En anden kilde, der tidligere deltog i processen med at udvikle og fremlægge sådanne militære optioner, forventer, at Obama vil tage en specifik beslutning, baseret på tre eller fire optioner, der forelægges ham, og han vil træffe en formel beslutning og senere udstede en eksekutiv ordre.

En kilde understregede, at situationen på jorden er blevet langt farligere og nævner, at tyrkiske militære enheder har bevæget sig ind i områder, der ligger meget tæt på områder, hvor enheder fra den syriske hær opererer, så vel som også intensiteten af russiske og syriske militære operationer i og omkring Aleppo. »Truslen om en direkte konflikt med Rusland« er vokset, indrømmer kilden.

Lyndon LaRouche: Orkestreringen af raseri imod Trump vil ikke gøre det af med raseriet imod Obama og Hillary

14. oktober, 2016 – I dag understregede Lyndon LaRouche, at den omhyggeligt orkestrerede kampagne imod Trump over hans perversiteter ikke vil lykkes med at dæmpe det folkelige raseri imod Obama og Hillary. Med bemærkninger om både krigshysteriet og det totale sammenbrud af sundhedsordningen Obamacare, hvor millioner af mennesker bliver tvunget til at betale 50-70 %'s højere præmier for ringere og færre sundhedsydelser, sagde LaRouche, at dette forøger raseriet i befolkningen imod dræberen Obama og hans aktiv, Hillary Clinton.

»Der er så mange vrede mennesker. Hadet imod Obama og Hillary vil eksplodere uanset, hvad der sker med valget. Manøvren med

at skjule Hillarys forbrydelser bag Trumps degeneration vil ikke virke. Raseriet vil komme frem og vil sluttelig overvinde denne bestræbelse.«

»Vores opgave er at samle de nødvendige styrker med henblik på at søge en fredelig løsning på Obamas fremstød for krig med Rusland. Hvis han starter en generel krig, er det undergang. Få folk med ryggrad, inden for og uden for regeringen, til at lukke Obama ned, at få ham ud, nu. Ønsker de fred? Så luk ham ned.«

Russisk ambassadør til USA advarer om at risiko for fejlberregning er voksende

13. okt., 2016 – Ruslands ambassadør til USA, Sergej Kislyak, sagde i går til CNN, at faren for en fejlberregning, eller fejlvurdering, mellem USA og Rusland, er voksende. »Risikoen for fejlberregninger er vokset«, især med NATO-styrker, som »deployeres klods op ad vore grænser«, sagde han og tilføjede, at »normale kommunikationskanaler mellem USA og Rusland er frosset«. »Vi ser USA tage ikke-venligtsindede skridt imod Rusland, inkl. sanktioner; der er krav om at isolere Rusland«, sagde han og tilføjede, »det virker ikke over for Rusland, og det kommer ikke til at virke«.

Foto: Ruslands ambassadør til USA, Sergej Kislyak.

Er klokken ét minut over tolv?

Globalt finanskrak og krigsfare!

Af Helga Zepp-LaRouche

9. oktober, 2016 – Vejrudsigten varsler storm: Den umiddelbare trussel om det transatlantiske finanssystems sammenbrud hænger som et damoklessværd over verden, og den dermed nært forbundne strategiske konfrontation mellem USA og Rusland kan hvert øjeblik forvandle den allerede eksisterende kolde krig til en direkte militær konfrontation, og dermed til menneskehedens mulige udslettelse. Der findes en løsning, men den kræver, at man omgående vender sig bort fra geopolitik, og at man til gengæld vedtager en ny tankegang på basis af et helt nyt paradigme.

»Hvor varm bliver den nye kolde krig?«, spørger avisen *Bild* i en overskrift. Den tyske Forbundsregerings chefkoordinator for Ruslandsrelationer, Gernot Erler, udelukker ikke længere en direkte konfrontation mellem USA og Rusland; Wolfgang Ischinger, chef for den årlige sikkerhedskonference i München, anser denne fare for at være »betrægtelig«. I *New York Times* advarer sikkerhedseksperterne Steven Simon og Jonathan Stevenson: Sandheden er, at det er for sent for USA at blive dybere involveret i Syrien-konflikten uden at løbe risikoen for en storkrig.

Dette er en absolut realistisk fare, men fakta om denne akutte fare og måden, den fremstilles på i den overvejende del af de vestlige medier, kan kun anses for at være direkte propaganda som forløber for krigen, hvor den forestående krigsmodstander, i dette tilfælde Putin, dæmoniseres. Den syriske befolknings lidelser er uudholdelige, men begivenhedernes rette kronologi

forties. Hvem er ansvarlig for politikken med regimeskifte? Hvem har siden 1975 spillet »det islamiske kort« ud mod Sovjetunionen og uddannet de grupperinger, der hele tiden skifter navn – fra Mujahedin til al-Qaeda, al-Nusra, ISIS osv. – samt forsynet dem med våben helt frem til i dag, sådan, som blandt andre Jürgen Todenhöfer endnu engang har understreget i sine seneste interviews? Hvem har mørklagt de sande omstændigheder omkring 11. september? Hvem har ført krig mod Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien på grundlag af bevidste løgne? Hvem er blind over for Saudi-Arabiens barbariske krig mod Yemen?

Udenrigsministrene Kerry og Lavrov havde netop forhandlet en våbenstilstand for Syrien på plads, da det amerikanske flyvevåben »ved en fejltagelse« bombarderede nogle syriske hærstillinger, hvis position havde været kendt i et halvt år, dræbte 60 soldater og sårede yderligere hundrede, for dernæst, uden nogen som helst beviser, at gøre de russiske styrker ansvarlige for angrebet på FN's nødhjælpskonvoj. Heraf drog den russiske regering den slutning, at Obama-administrationen ønskede at sabotere Kerrys strategi, og opsagde aftalen om afskaffelse af plutonium, der kan anvendes i våben, samt bekendtgjorde deployeringen af missilforsvarssystemerne S-300 og S-400 til Syrien. Situationen taget i betragtning udgør kravet om oprettelse af flyveforbudszoner og såkaldte sikkerhedszoner langs den tyrkiske grænse, der naturligvis kun kan gennemføres med militære midler, en direkte hensigtserklæring om en konfrontation med Rusland.

Talsmanden for det russiske Forsvarsministerium, Igor Konasjenkov, advarede alle dem, der legede med tanken om direkte militære operationer mod den syriske hær, om, at S-300- og S-400-missilforsvarssystemerne havde nogle overraskelser til dem og advarede mod den illusion, at de skulle kunne indsætte *stealth*-fly. Den russiske viceudenrigsminister Sergej Ryabkov kommenterede Washingtons udmelding om at indstille alt samarbejde med russerne om Syrien med, at beslutningstagerne i USA ikke lod sig lede af

kølige overvejelser, men af følelser, og sagde: »På baggrund af det dybe, følelsesmæssige sammenbrud, vi kan iagttage, kan de træffe en hvilken som helst beslutning.«

Man kan med god samvittighed gå ud fra, at beslutningstagerne bag kulisserne i USA heller ikke mht. det transatlantiske finanssystems tilstand lader sig lede af kølige overvejelser. For, hvis dette var tilfældet, så ville de indrømme det neoliberale, monetaristiske systems bankerot og gå i gang med en omgående reorganisering af dette på basis af en global Glass/Steagall-bankopdeling. I stedet forsøgte IMF og Verdensbanken, ved deres halvårlige møde i Washington, at videreføre deres mislykkede politik og fremførte det hårrejsende argument, at det er opkomsten af alle de populistiske protestbevægelser mod deres politik, der er ansvarlig for krisen, hvilket er lige så absurd som kravet om, at Kina og Indien skal indstille deres kreditudstedelser. IMF kritiserer lige præcis verdensøkonomiens eneste to vækstmotorer!

I private samtaler mellem nogle af deltagerne på mødet herskede der derimod åbenlys forfærdelse over den kendsgerning, at hele det europæiske og amerikanske banksystem ikke blot er håbløst bankerot, men at dets kriminelle karakter desuden havde medført noget, der er dødbringende for finanssektoren, nemlig en total tillidskrise. Det uudtalte problem var og forbliver fortsat Deutsche Bank med dens eksponering til derivater til 42 billioner euro – et beløb, der er omkring tolv gange så stort som hele den tyske økonomis årlige bruttonationalprodukt! Og alle de banker, der angiveligt skulle være for store til, at man kan lade dem gå ned, er modparter i Deutsche Banks derivatkontrakter og kunne blive revet ned i afgrunden sammen med den. *New York Times* klagede, at Deutsche Bank kunne vise sig at blive den nye Lehman Brothers og citerede Harvard-professoren Hal Scott, der sagde, at han håbede, der fandtes en global strategi for denne kendsgerning – for intet mindre end dette ville være i stand til at løse problemet.

For at afvende den nedsmeltning af det transatlantiske

finanssystem, der står umiddelbart for døren i oktober eller allersenest november, og som ville føre til et globalt kaos og bringe krigsfaren op på kogepunktet, er der hidtil kun fremsat ét eneste anvendeligt forslag: En omgående, koordineret indførelse af de **Fire Love**, som Lyndon LaRouche allerede den 18. juni, 2014, foreslog:

* **For det første:** Den omgående genindførelse af Glass/Stegall-bankopdelingssystemet, og vel at mærke i den totalt uforandrede form, som Franklin D. Roosevelt satte i kraft i 1933. Dette ville i praksis betyde afskrivning af langt den største del af den ubetalelige gæld og de udestående derivatkontrakter.

* **For det andet:** Der må, i hver eneste stat, oprettes et nationalt banksystem i traditionen efter Alexander Hamilton, og som erstatter kreditgivningen fra angiveligt uafhængige centralbanker til gunst for spekulanter, gennem det eksempel, som Hamilton skabte, og som blev anvendt af Lincoln, Franklin Roosevelt, såvel som også af den tyske Kreditanstalt for Genopbygning (*Kreditanstalt für Wiederaufbau*), til at genopbygge Tyskland (efter Anden Verdenskrig, -red.).

* **For det tredje:** Der må skabes et internationalt kreditsystem, hvis opgave er at øge produktiviteten i realøkonomien og befolkningens levestandard i alle nationer, hvilket kan finde sted gennem fremme af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en reel forøgelse af energigennemstrømningstætheden i produktionsprocessen.

* **Og for det fjerde:** Videnskab som drivkraft for økonomien, som kan opnås gennem et forceret program for at beherske og anvende kernefusionsteknologi, såvel som gennem et internationalt samarbejde om rumfart.

Det kommer ikke som nogen overraskelse, at tilskyndelsen til en sådan reorganisering af finanssystemet ikke kommer fra USA eller Europa. Det, der kommer nærmest til LaRouches forslag, blev derimod fremlagt af Kina på det seneste G20-topmøde i Hangzhou, hvor de her foreslog en ny, global finansarkitektur og en nyorientering af verdensøkonomien på grundlag af innovation og vækst. Man kan således gå ud fra, at disse

forslag vil blive genstand for nye initiativer på BRIKS-staternes årlige konference, i år i Goa, Indien, midt i oktober. Betydningen af de banker, som er blevet skabt af Kina og BRIKS-landene, såsom Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Den nye Udviklingsbank (NDB; 'BRIKS-banken'), Silkevejsfonden, den Maritime Silkevejsfond, såvel som Valutareservefonden (BRIKS' Contingency Reserve Arrangements), vil vokse.

Med hensyn til USA, så har LaRouche krævet, at den amerikanske Kongres omgående vender tilbage fra valgkampen (i de enkelte medlemmers egne valgdistrikter, -red.) til Washington, for omgående at vedtage Glass/Steagall-loven. Dette er, i betragtning af Wall Streets skarpe modstand mod denne lov, ganske vist ingen nem opgave, men Wall Streets magt er skrumpet voldsomt på grund af befolkningens vrede over den kriminelle karakter af mange af disse banker, som ikke mindst pga. de voksende bøder for deres bedragerier er ved at gå bankerot. Salg af giftige værdipapirer til godtroende kunder, manipulation med LIBOR-rentesatsen, oprettelse af millioner af falske konti, forfalskede regnskaber, pengehvidvask osv. – listen er alenlang.

I Amerika har LaRouche-bevægelsens udbredte mobilisering, sammen med familierne til ofrene for 11. september, førstehjælpsfolk, brandmænd og andre institutioner, ført til den banebrydende succes med Kongressens afstemning, hvor præsident Obamas veto mod JASTA-loven blev underkendt. Til denne succes kommer yderligere de mere end to hundrede organisationer, der har til hensigt at gøre kongresmedlemmernes og senatorernes holdning til Glass-Steagall til det afgørende kriterium for at vælge dem til november, og som nu vil konfrontere kongresmedlemmerne med deres ansvar i disses egne valgkredse.

Vi må, gennem en bred mobilisering af befolkningen, også tvinge parlamenterne i Europa til omgående at afslutte kasinoøkonomien ved at indføre en Glass/Steagall-bankopdeling, sætte en ny kurs for den økonomiske politik i overensstemmelse

med LaRouches Fire Love og, sammen med Kina og Rusland og et forhåbentligt, gennem Glass-Steagall, reorganiseret Amerika, genopbygge de lande, der er blevet ødelagt af meningsløse og barbariske krige. Opbygningen af Den nye Silkevej til at strække sig ind i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, samt Afrika, er her ikke blot den eneste humane løsning på flygtningekrisen, men også et spørgsmål om Europas moralske overlevelse.

Krigsfaren kan kun overvindes, hvis vi i stedet for den geopolitiske konfrontation indfører et helt nyt paradigme for internationalt samarbejde omkring menneskehedens fælles mål.

Xiangshan Forum for Internationale Relationer: Kun udvikling kan gøre en ende på dette kaos

11. okt., 2016 – Det 7. Xiangshan Forum i Beijing begyndte i dag. Forummet har temaet, »Opbyg en ny type internationale relationer gennem dialog om sikkerhed og samarbejde«, og det fokuserer stærkt på global sikkerhed og terrorisme. Forummet får fremtrædende dækning på både de russiske og kinesiske, engelsksprogede nyhedssites. Ifølge forummets arrangører deltager over 400 personer, inklusive delegationer fra 59 lande, seks internationale organisationer, kendte politikere og eksperter.

Den kinesiske forsvarsminister Chang Wanquan sagde i sin åbningstale, at verden i dag gennemgår hidtil usete forandringer.

»På den ene side er fred, udvikling og win-win-samarbejde tidens trend, med lande, der er tættere forbundet end nogensinde tidligere, og med opkomsten af udviklingslande, især de fremvoksende økonomier, der skubber det internationale magtlandskab over mod en ligevægt«,

sagde han.

»På den anden side konfronteres den globale fred og udvikling med nye trusler og udfordringer, og vi bør nøje overvåge nogle nye tendenser i den internationale sikkerhedssituation.«

Chang knyttede også sikkerhed og udvikling tættere sammen.

»Krige, konflikter, terrorisme og flygtningekriser har alle deres rødder i en tilbagestående udvikling, og den endelige løsning på disse problemer bør også søges gennem udvikling«,

sagde Chang. Ifølge Changs mening er den globale, strategiske stabilitet truet, hvilket bevises af

»visse landes forstærkede militære alliance for at opnå absolut militær dominans og for at søge deres egen, absolutte sikkerhed på bekostning af andre landes sikkerhed. Vi bør afvise den Kolde Krigs forældede mentalitet«,

sagde Chang og tilføjede, at landene i verden i deres internationale samarbejde bør prioritere *»skabelsen af den nye, globale sikkerhedsarkitektur«*.

Foto: Kinas forsvarsminister Chang Wanquan holdt en tale på det 7. Xianshan Forum i Beijing, 11. okt., 2016. [foto: mod.gov.cn]

Obama, og USA's økonomi, er ved at smuldre

– Vil Obama trække verden med sig ned?

Leder fra LaRouchePAC, 11. oktober, 2016 – Det amerikanske folk har for nylig vist et usædvanligt og særdeles velkomment mod og en ditto optimisme med den kendsgerning, at de knuste Obamas åbenlyse støtte til sponsorer af terrorisme og underkendte hans veto imod JASTA-loven således, at man kan gå frem med juridiske sagsanlæg imod saudierne for deres rolle i 11. september-angrebene mod USA. Der er nu, fra Obamas og briternes side, en samlet indsats for at knuse denne optimisme og dette mod, hvor de bruger deres talsmænd og pressehorerne til at skræmme befolkningen til at acceptere en krig mod Rusland og Kina. Denne indsats kan og må afsløres og nedkæmpes.

Et sindssygt initiativ for krig er, fra forsvarsminister Ash Carters side, blevet lanceret siden JASTA-sejren, lige fra hans krav om en \$1 billion stor modernisering af USA's atomvåbenlager som forberedelse til at bekæmpe »russisk aggression« og til den britiske forsvarsminister og det britiske Underhus' medlemmer, der skriger op om, at vi nu må i gang med at nedskyde russiske fly i Syrien, og til, at Obama personligt trækker tæppet væk under Kerry-Lavrov-planen for en våbenhvile i Syrien.

Men, Obama er færdig, afsløret som en fiasko på enhver måde – Obamacares kollaps, den produktive beskæftigelses kollaps, afsløringen af hans støtte til den saudisk sponsorerede terrorisme, hans rolle som massedræber gennem sine ulovlige krige for »regimeskifte« og sine dronedrab af mænd, kvinder og børn. Vil han nu have held til at trække os ind i en atomkrig,

eller vil det amerikanske folk genvinde sit mod og sin optimisme og fjerne ham fra embedet?

Russiske og kinesiske militærledere, der mødtes i dag ved det 7. Xiangshan Forum i Beijing, udsendte en advarsel, der sendte kuldegysninger gennem knoglerne, om, at Obama-administrationen er langt fremme med at forberede sine styrker til at lancere en førsteangrebs-atomkrig imod begge nationerne. Med nævnelse af den operative, amerikanske krigsdoktrin, *Prompt Global Strike*, (Globalt Førsteangreb), og idet han især påpegede deployeringen af antiballistiske missilsystemer langs med både de russiske og de kinesiske grænser, sagde generalløjtnant Viktor Poznikhir fra den russiske generalstab:

»Russiske militærekspertter siger, at USA, med besiddelsen af dette [missilforsvarssystemet], håber at få mulighed for at levere et overraskelses-atomangreb hvor som helst i verden, inklusive mod Rusland og Kina, og at det går ustraffet hen.«

Prompt Global Strike, forklarede han, er baseret på den fantasi, at de nye missilsystemer, ved at gennemføre angreb, der afvæbner modstanderens atomstyrker, kan tilintetgøre modstanderens evne til at gennemføre et angreb som gengældelse for et førsteangreb.

På det samme forum sagde den kinesiske generalmajor Cai Jun fra den Centrale Militærkommissions Fællesstab:

»Gennemførelsen af planerne om at udvikle missilskjoldet er i færd med at ødelægge den strategiske balance og stabiliteten, og ligeledes forværre situationen i sfæren for global sikkerhed. I øjeblikket har USA magtfulde styrker til generelle formål, og har ligeledes en betydelig, kvalitativ overlegenhed i sfæren for strategiske atomstyrker. Tilsammen udgør disse komponenter moderne væbnede styrker og gør det muligt at gennemføre konceptet i doktrinen, 'Prompt Global Strike'.«

General Poznikhir tilføjede:

»Rusland må nødtvungent tage passende modforholdsregler for at forhindre USA og dets allierede i at øve indflydelse på den eksisterende styrkebalance inden for den strategiske våbensfære. Så vidt vi forstår, så handler vore kinesiske partnere på samme måde.«

Er Obama så narcissistisk, at han tror, han kan forlange, at et atombevæbnet Rusland og ditto Kina bøjer sig for hans krigstrusler og hans igangværende forbrydelser for at gennemtvinge regimeskifte over hele planeten?

Kun briterne kan matche Obama med hensyn til krigsmagerhysteri. I dag afholdt det britiske Underhus en særlig samling om Syrien, hvor både Blair-tilhængere og Toryer (det Konservative Parti) krævede en krig mod Rusland over Syrien, og hvor de karakteriserede Ruslands krig mod terrorister i Syrien som modsvaret til nazisternes holocaust.

At vente på det umiddelbart forestående finanskollaps, før man gennemfører Glass-Steagall, er modsvaret til sindssyge. Det vestlige banksystems igangværende dødskrampe er nu forsidehistorie på samtlige finansaviser i Vesten, i en grad, hvor førende »økonomi-kvaksalvere«, såsom Ken Rogoff fra Harvard, foreslår 6 % 's negative rentesatser, plyndring af bankindskyderne og ødelæggelse af, hvad der måtte være tilbage af redelige, kommercielle bankierer. En sådan galskab ville lykkes med at opfylde IMF's forslag fra forgangne weekend, om simpelt hen at nedlukke alle små og mellemstore banker, hvilket vil lade for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne galoppere hen over nationen og den vestlige verden, med pigge på hesteskoene!

Lyndon LaRouche fastslog dette strategiske og økonomiske vanvid som værende en samlet indsats for at forvirre og demoralisere den amerikanske befolkning, der for nylig handlede stolt og modigt for at underkende Obamas veto mod JASTA-loven.

Føj hertil den »inducerede degenerationsproces«, som LaRouche kaldte det, som tvangspåføres befolkningen gennem snavset i præsidentvalgkampen. Selv Kinas officielle nyhedsagentur *Xinhua* er chokeret over graden af kampagnens degeneration og skriver i en lederartikel, at den seneste debat »reflekterer forfaldet i amerikansk politik og et dybt splittet samfund«. Med henvisning til optagetheden af Trump-sexoptagelserne og paraderingen af Bill Clintons seksuelle erobringer under debatten, konkluderer *Xinhua*, at

»energien i amerikansk politik opbruges i et eller andet drama eller noget underholdning, og kan ikke bruges til at løse centrale spørgsmål«.

Obamas udvalgte efterfølger, Hillary Clinton, blev i dag afsløret for at have udtalt det indlysende så tidligt som 2014 – nemlig, at saudierne og Qatar »leverede hemmelig finansiel og logistisk støtte til ISIL og andre radikale sunni-grupper«. Og alligevel fortsætter hun, ligesom Obama, med at opfordre til krig mod Rusland og Syrien – ikke mod de nationer, der støtter terrorisme, men mod dem, der er under angreb fra terrorister.

Obama kunne fjernes nu af en samvittighedsfuld Kongres, hvilket også ville transformere den degenererede valgproces. Spørgsmålet er, om en manglende handling for at fjerne ham vil gøre det muligt for ham at trække verden med sig i faldet?

Foto: Barack Obama bag scenen før han holder sin sidste tale til FN's Generalforsamling i New York. (Foto: White House).